

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 25. októbra 2011 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci proti obvinenému **P. G.**, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného P. G. proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 12. marca 2009, sp. zn. 4To/8/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného P. G. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo 14. novembra 2008, sp. zn. 2T/169/2008, bol obvinený P. G. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

napriek tomu, že právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 15. decembra 2006, sp. zn. 3T/139/2006, mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 2 roky, 17. augusta 2008 o 21. 45 hod. riadil osobné motorové vozidlo značky Š., ev. č. N. po panelovej ceste v obci V., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Dvory nad Žitavou.

Okresný súd za to obvinenému P. G. uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., berúc do úvahy prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, na ktorého výkon ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému aj trest zákazu

činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 3 roky.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie obvinený.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací rozsudkom z 12. marca 2009, sp. zn. 4To/8/2009 podľa § 321 ods. 1, písm. d/, písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol tak, že obvinenému P. G. uložil podľa 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. po zistení prítlačujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. trest odňatia slobody 10 mesiacov, podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil obvinenému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 3 roky.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 29. júna 2011 dovolanie. V jeho odôvodnení uviedol ako dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Obvinený poukázal na to, že ešte pred rozhodnutím odvolacieho súdu (12. marec 2009) spáchal 24. februára 2009 prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a podľa jeho názoru sa v tomto prípade dopustil pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. v zmysle § 122 ods. 10 Tr. zák. Uviedol, že je poškodený na svojich právach tým, že odvolací súd mu s poukazom na § 41 ods. 3 Tr. zák. neuložil jeden spoločný trest odňatia slobody, pričom tento stav nenapravil ani Okresný súd Nové Zámky, ktorý v (neskoršej) trestnej veci vedenej pre prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (pre skutok spáchaný 24. februára 2009) mu uložil znovu samostatný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov a nie súhrnný trest v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zák. Na záver vyzdvihol, že „ukladaním len samostatných trestov odňatia slobody sa ich sčítaním navýšila celková výška trestu odňatia slobody“.

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok Krajského súdu v Nitre z 12. marca 2009, sp. zn. 4To/8/2009.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila okresná prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky, ktorá navrhla toto podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či podané dovolanie spĺňa všetky obsahové a formálne náležitosti, či je podané oprávnenou osobou a či je prípustné. A zistil, že proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, bolo podané oprávnenou osobou, včas a na zákonom určenom mieste, po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku a označuje chyby konania a dôvod dovolania.

V predmetnom dovolaní obvinený konštatuje naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., a to z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Nitre je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, resp. na nesprávnom nepoužití ustanovenia § 41 ods. 3 Tr. zák.

Úlohou dovolacieho súdu bolo teda posúdiť, či odvolací súd mal aplikovať ustanovenia o spoločnom treste z dôvodu, že obvinený sa dopustil pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Najvyšší súd tu jednoznačne konštatuje, že v predmetnej veci nejde o vyššie uvedený pokračovací trestný čin.

Obvinený v predmetnom trestnom konaní spáchal skutok 17. augusta 2008 (uznesenie o vznesení obvinenia doručené obvinenému 16. septembra 2008), za ktorý bol právoplatne odsúdený tak, že prvostupňový súd vyniesol odsudzujúci rozsudok 14. novembra 2008 a následne krajský súd po podaní odvolania obvineným rozhodol odsudzujúcim rozsudkom 12. marca 2009.

Pokiaľ ide o trestné konanie vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 3T/66/2009 za skutok spáchaný 24. februára 2009, v ňom bol obvinený právoplatne odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 17. júna 2009).

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov

sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatel'a spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatel'a spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Podľa § 122 ods. 13 Tr. zák. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu.

Z uvedeného vyplýva, že vo vyššie uvedenom ustanovení (§ 122 ods. 13 Tr. zák.) je vymedzený okamih prerušujúci jednotu skutku, kedy páchatel' začína páchať nový skutok, a teda aj nový trestný čin (a to aj v prípade činu inak spĺňajúceho kritériá pokračovacieho trestného činu, u ktorého ide o jeden trestný čin a jeden skutok). Preto prečin spáchaný 24. februára 2009 nemožno spolu s prečinom spáchaným 17. augusta 2008 kvalifikovať ako pokračovací trestný čin, keďže tomu bráni (minimálne) oznámenie vznesenia obvinenia obvinenému 16. septembra 2008.

Pokiaľ obvinený opakovane spáchal prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, v tomto prípade ide o nepravú recidívu, pretože (neskorší) trestný čin bol spáchaný (24. februára 2009) v čase od vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku súdom prvého stupňa za predchádzajúci trestný čin (14. novembra 2008) do okamihu nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku (12. marca 2009).

Pre úplnosť k námietke (sp. zn. 3T/66/2009) ohľadom neuloženia súhrnného trestu dovolací súd uvádza nasledovné:

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Na základe citovaného ustanovenia potom možno vyvodiť jednoznačný záver, že v neskoršom konaní nebolo možné uložiť súhrnný trest, pretože prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. obvinený spáchal

24. februára 2009 a súd prvého stupňa vyhlásil odsudzujúci rozsudok za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. (spáchaný 17. augusta 2008) 14. novembra 2008. V tomto smere je irelevantné, kedy rozhodol odvolací súd (keďže konanie sa skončilo právoplatným odsúdením obvineného).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., dovolací súd musel dovolanie obvineného P. G. podľa § 382 písm. c/ Tr. por., na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 25. októbra 2011

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková